

[Kaj Hansen]

ressourcespild kan der udmærket lovgives om uden indførelse af nye afgifter. Vi deler heller ikke SFs tillid til statslige fonde. Hvis staten mangler penge, så bliver de taget, uanset hvilken cigarkasse de er anbragt i. Det kunne der nævnes mange eksempler på, men lad mig nøjes med det klassiske: benzinafgifterne og registreringsafgifterne, der kun skulle gå til en vejfond, bruges nu til alle mulige andre formål, også til militæruddgifter. Det er de til enhver tid siddende politiske magthavere, der bestemmer, hvad statens penge skal bruges til uanset fonde af forskellig slags. Det ville være for naivt at tro andet.

Det siger sig selv, at det ikke kan blive til mange kommentarer til de enkelte forslag, når vi har 14 i alt. Men nogle af forslagene fortjener et par ord med på vejen.

Vi er indforstået med hensigten, det vil vi gerne understrege over for SF, de formål, der er nedlagt i disse forslag, har i høj grad vor sympati; det er midlerne og metoderne, vi ikke er enige i.

Først de 3 lovforslag. Lovforslag nr. L 176 om en råenergiavgift har vi tidligere afvist indtil flere gange, og vi vil fortsat afvise en råenergiavgift som et middel til at klare vores energipolitik.

Lovforslag nr. L 177 om afgift på papirmasse vil vi også gå imod. Jeg kan næppe tro, at SF virkelig har gennemarbejdet det forslag, for der er med fuld ret fremført, at i den udstrækning man indskrænker papirforbruget, så udvider man plastforbruget, og så bliver det absolut ikke mere miljøvenligt. Tværtimod. Det er endvidere sådan, at der ikke automatisk ved en forhøjelse af afgiften på papirmasse sker et større genforbrug. Det sker ikke, bare fordi man indfører en afgift. Hvis der ikke er knyttet ganske bestemte lovforsanstaltninger til, så sker der i virkeligheden ikke ret meget.

Om lovforslag nr. L 178, ændring af registreringsafgiften, således at man går over til at lægge afgiften på motorens HK-størrelse, vil jeg gerne sige, at det kan jo se meget tilforladeligt ud, men hvis man virkelig gennemarbejder det, så ser det anderledes ud. Det er jo ikke sådan, og det burde SF da vide, at en 1.500 cm³ motor, som sidder i en Fiatbil, og en 1.500 cm³ motor, som – uden at genere mine venner i Sovjetunionen – sidder i en Lada, bruger lige meget benzin. Jeg må desværre erkende, at Fiat'en er meget

mere benzinøkonomisk end Lada'en. Det siger noget om, at man ikke bare kan lægge en afgift efter motorens størrelse. Hvis vi ser på de motorstørrelser, som SF vil belægge med afgift, så kommer det i virkeligheden til at betyde, at fabrikanterne vil gå op til overstørrelsen hver gang. Selv om man kunne fabrikere en fornuftig motor, som udviklede 29 HK, så gør man da ikke det, for man går op til den yderste ende af afgiftsskalaen, og det er 39 HK. Derfor er der ikke rigtig nogen fornuft i det.

Jeg kan godt sige, hvad der er fornuft i i denne forbindelse, og sådan et forslag vil kommunisterne fremkomme med. Det er simpelt hen, at man igennem typegodkendelsen af bilerne kan sætte en maksimumsgrænse for, hvad en bil må bruge af benzin til at køre så og så mange kilometer. Det vil betyde, at man kan skære de biler væk, som har det største benzinforbrug. Det største benzinforbrug står altså ikke automatisk i forbindelse med, hvilken motorstørrelse det er.

Når vi så kommer til de 11 beslutningsforslag, ja, så er der selvfølgelig ting imellem, som vi kan gå ind for, men der er også en del andet, som vi må gå imod, ikke fordi vi ikke billiger og forstår hensigten, men fordi vi ikke finder, at forslagene er egnede. Ofte er de ikke særlig gennemtænkte. Jeg synes også, der er nogle forslag imellem, som godt kunne minde om Ole Opfinder-forslag.

Beslutningsforslag nr. B 79 om udligningsafgift for motorkøretøjer vil vi se velvilligt på. Hvis det er muligt her, vil vi gerne være med til at gennemføre noget sådant.

Beslutningsforslag nr. B 80 om periodiske syn har vi jo tidligere været inde på her i en debat i Folketinget, og kommunisterne er meget kraftigt gået ind for, at vi fik gennemført disse periodiske syn. Og så skulle man nok også sætte en konkret forskning i gang, der gik ud på at finde ud af, hvordan vi kan få erstattet de tonsvis af salt, som vi lægger ud over Danmark i vintermånederne. Her tror jeg virkelig der kunne blive tale om at spare ressourcer, og jeg synes godt, der kunne investeres en hel del på det område for at finde ud af, om der ikke skulle være andre metoder eller andre stoffer, som kunne anvendes – uden de uhyggelige skadevirkninger, som saltet har både på vejene og på rustdannelsen i bilerne og mange andre ting.